

4.7.2017

OPINIA

Komisji Kultury i Edukacji

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej
(2015/2129(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Sabine Verheyen

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że walka z niegodziwym traktowaniem dzieci i nieletnich w celach seksualnych oraz z pornografią dziecięcą powinna być priorytetem dla państw członkowskich i w związku z tym wymaga kompleksowego, multidyscyplinarnego podejścia zerowej tolerancji; utrzymuje, że z tego powodu środki takie jak zwiększanie świadomości społeczeństwa, kampanie prewencyjne, kształcenie i edukacja skierowane do władz, rodziców, nauczycieli, dzieci i nieletnich – podejmowane w szczególności we współpracy ze stowarzyszeniami rodziców aktywnymi w dziedzinie ochrony dzieci i nieletnich, a także z właściwymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego – odgrywają równie istotną rolę w zwalczaniu tych przestępstw, co pomoc ofiarom i ich rodzinom, ściganie przestępstw, usuwanie materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dzieci oraz ściganie sprawców;
2. odnotowuje sprawozdania Komisji z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej¹ oraz zgadza się z tym, że mimo ostatnich postępów wciąż istnieje możliwość poprawy aż do osiągnięcia pełnego potencjału dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich; przypomina, że priorytetem we wdrażaniu dyrektywy musi być dobro dziecka; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w prawidłowej i pełnej transpozycji oraz wdrażaniu dyrektywy w całej UE, tak aby dzieci mogły korzystać z jej pełnej wartości dodanej;
3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nadania priorytetowego znaczenia kwestii zapobiegania niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci, a także do wzmocnienia współpracy z instytucjami oświatowymi i szkoleniowymi, punktami informacyjnymi zajmującymi się problemem niegodziwego traktowania w celach seksualnych, międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz sektorami prywatnymi w celu opracowania skutecznych i innowacyjnych strategii zapobiegawczych, w tym materiałów dydaktycznych i szkoleniowych dotyczących tej kwestii;
4. zauważa z niepokojem, że główne wyzwania, przed którymi stoją państwa członkowskie w związku z wdrażaniem dyrektywy 2011/93, są związane z przepisami dotyczącymi środków zapobiegawczych i interwencyjnych oraz pomocy, wsparcia i ochrony na rzecz pokrzywdzonych dzieci; zachęca Komisję, aby w swoim sprawozdaniu z wdrożenia podała informacje na temat najlepszych praktyk w zakresie konkretnych środków przyjętych w różnych państwach członkowskich, a także ich wpływu na walkę z niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych i wykorzystywaniem seksualnym dzieci oraz pornografią dziecięcą;
5. informuje, że niegodziwe traktowanie w celach seksualnych oraz wykorzystywanie seksualne dzieci w internecie i poza nim, w tym materiały prezentujące wykorzystywanie

¹ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

dzieci, nadal budzą ogromne obawy oraz stanowią poważne przestępstwa, a także naruszenie praw podstawowych ofiar; podkreśla, że przestępstwa te wywołują u dzieci zarówno krótko-, jak i długotrwałe szkody psychiczne, psychologiczne i społeczne, którym towarzyszy stałe zagrożenie ponowną wiktyimizacją i stygmatyzacją ofiar przez środowisko internetowe;

6. zwraca uwagę na pilną potrzebę kompleksowych działań politycznych przeciwko nowym formom wykorzystywania seksualnego oraz niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, takim jak zjawisko cybernapastników, szantaż przy użyciu treści pornograficznych, komercyjny streaming w internecie, rozpowszechnianie treści pornograficznych umotywowane zemstą, podglądactwo oraz nagabywanie dzieci dla celów seksualnych, w tym potrzebę zwiększenia wysiłków i zasobów na rzecz identyfikacji ofiar, a także usług świadczonych na rzecz ofiar; w związku z tym zaleca Komisji, aby dokonała dalszej oceny tego, czy skutecznie osiągnięto cele dyrektywy 2011/93 oraz czy dyrektywa umożliwi właściwą reakcję na nowe wyzwania i zagrożenia cyfrowe i technologiczne;
7. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze nie wdrożyły w pełni art. 22, 23, 24 oraz art. 18, 19 i 20 dyrektywy, aby niezwłocznie to uczyniły, a w szczególności by przyjęły środki zapobiegawcze dotyczące systematycznego szkolenia urzędników, którzy mogą mieć kontakt z dziećmi i nieletnimi;
8. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia przepisów dotyczących pomocy i wsparcia dla dzieci i nieletnich pokrzywdzonych w wyniku przestępstw seksualnych oraz ich ochrony (art. 18, 19, 20) w celu zwiększenia starań na rzecz szybkiej identyfikacji ofiar oraz zapewnienia im wsparcia psychologicznego; wzywa państwa członkowskie – ze względu na dobro dziecka – do zapewnienia, aby dzieci pokrzywdzone w wyniku przestępstw seksualnych były uważane za ofiary szczególnie bezbronne w rozumieniu dyrektywy o prawach ofiar¹ dzięki przyjęciu specjalnych środków pomocy i ochrony, takich jak możliwość złożenia zeznań bez konieczności wzięcia udziału w przesłuchaniu na posiedzeniu jawnym oraz możliwość uzyskania wsparcia jedynie od osób specjalnie do tego celu przeszkolonych;
9. wzywa państwa członkowskie, aby zgodnie z art. 23 zapewniały odpowiednie szkolenia i rozwijały kompetencje mające na celu radzenie sobie z nowymi zagrożeniami występującymi w środowisku internetowym, a także z rozpowszechnionym korzystaniem z technologii mobilnych i internetu oraz dostępem do nich, w szczególności wśród organów wymiaru sprawiedliwości i jednostek policji, tak aby wspierać je we właściwym prowadzeniu śledztw w sprawie sprawców oraz ściganiu ich, a także w udzielaniu pomocy ofiarom;
10. powtarza, że wystarczające środki, zasoby ludzkie oraz uprawnienia do prowadzenia postępowania przygotowawczego, a także czynności w ramach postępowania przygotowawczego, w tym rozwijanie umiejętności w zakresie zaawansowanych technologii, są potrzebne, aby zapobiegać powstawaniu nielegalnych treści w internecie, zapewniać lepszą i szybszą identyfikację ofiar i sprawców, a także reagować na nowe

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW, Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

zjawiska i rozpowszechniające się trendy internetowe, takie jak nowe modele dostarczania materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dzieci oraz związanych z tym transakcji;

11. wzywa Komisję do promowania i wspierania wymiany dobrych praktyk i doświadczeń w państwach członkowskich; podkreśla, że dobrowolne inicjatywy ze strony odpowiednich zainteresowanych stron mogą stanowić użyteczne wsparcie w walce z takimi przestępstwami, ale nie mogą zastąpić skutecznych przepisów prawnych;
12. zgadza się, że materiały, kanały i kampanie służące podnoszeniu poziomu świadomości zarówno dzieci, jak i dorosłych, w szczególności rodziców i osób mających kontakt z dziećmi, należy promować na najniższym szczeblu, tak aby pomagać tym osobom w zrozumieniu zagrożeń związanych z internetem i zapobieganiu im, zapewnić bezpieczne środowisko internetowe i propagować pozytywne doświadczenia internetowe dzieci;
13. podkreśla, że środki zapobiegawcze powinny obejmować przede wszystkim aspekty związane z technologią w celu zapewnienia bezpieczniejszego internetu i kompetencji cyfrowych; zachęca w związku z tym państwa członkowskie, aby rozważyły włączenie inicjatyw w dziedzinie szkolenia i kształcenia do programów nauczania dostosowanych do wieku w celu promowania umiejętności korzystania z mediów i bezpieczeństwa w internecie oraz uczenia od najmłodszych lat dzieci i nieletnich, czym jest niegodziwe traktowanie w celach seksualnych, w tym sposobów identyfikowania zagrożeń związanych z materiałami internetowymi oraz chronienia się przed tymi zagrożeniami, a także sposobów dostrzegania oznak niewłaściwego zachowania i zgłaszania ich; wzywa ponadto państwa członkowskie do przyjęcia przepisów dotyczących stosowania rygorystycznych środków technicznych, takich jak dostosowane do wieku ustawienia prywatności, szyfrowanie i kontrola rodzicielska jako opcja domyślna, w celu zapewnienia maksymalnej ochrony dzieci i nieletnich;
14. podkreśla, że ze względu na szybko zmieniający się charakter cyberprzestępczości oraz tempo rozwoju technologii istnieje potrzeba przyjęcia stale elastycznego podejścia do badań i rozwoju mechanizmów oraz zaawansowanych technik, w tym rozwoju oprogramowania, co pozwoliłoby na wczesne wykrywanie, blokowanie i usuwanie nielegalnych treści, takich jak internetowe treści przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do nasilenia ich działań oraz do stałego dostosowywania ich planów i strategii w zakresie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych z myślą o zwalczaniu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej w internecie, a także wzywa Komisję do wspierania ich wysiłków;
15. wzywa Komisję do dalszego uważnego monitorowania środków transpozycji przyjętych przez państwa członkowskie oraz do bezzwłocznego wszczynania postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, jeżeli środki te są niezgodne z dyrektywą;
16. podkreśla rolę rodziców w zapobieganiu wykorzystywaniu seksualnemu dzieci i nieletnich przez ustalanie zasad, kontrolowanie tego, w jaki sposób dzieci i nieletni korzystają z internetu i mediów społecznościowych, oraz informowanie dzieci i nieletnich o zagrożeniach związanych z pornografią dziecięcą;

17. zachęca Komisję i państwa członkowskie do ułatwiania dostępu do funduszy publicznych organizacjom pozarządowym, by mogły one prowadzić działania zapobiegawcze i edukacyjne dotyczące wykorzystywania seksualnego dzieci i nieletnich w internecie oraz pornografii dziecięcej, a także do zwrócenia większej uwagi opinii publicznej na tę kwestię;
18. przypomina, że wykorzystywanie seksualne dzieci i nieletnich w internecie jest podlegającym nieustannym zmianom, przerażającym zjawiskiem, które przynosi długotrwałe, powracające konsekwencje dla ofiar i odzwierciedla rozwój technologii, oraz że według Międzynarodowego Stowarzyszenia Internetowych Punktów Kontaktowych (INHOPE) średnia wieku osób, które padają ofiarą materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dzieci, stale maleje; podkreśla, że sieci typu „peer to peer” i „darknet” oraz sieć głęboka zapewniają sprawcom wysoki stopień anonimowości, przez co są wykorzystywane do wymiany materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dzieci;
19. zachęca media i sektor reklamy, aby w swoich produkcjach chroniły godność i niewinność dzieci i nieletnich przez mechanizmy współregulacyjne, kodeksy postępowania i inne działania dobrowolne;
20. podkreśla, że czarne listy stron internetowych zawierających pornografię dziecięcą – przygotowywane przez właściwe organy krajowe i przekazywane bezpiecznymi kanałami dostawcom usług internetowych w celu usunięcia nielegalnych treści – powinny opierać się na jasnych i przejrzystych kryteriach, zapewniających odpowiedni poziom pewności prawnej oraz zgodnych z niniejszą dyrektywą i europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej; podkreśla, że ponieważ jest to kwestia globalna, która wykracza poza granice państw, zaleca, by państwa członkowskie wzajemnie udostępniały sobie nawzajem czarne listy stron internetowych – w ramach wzmocnionej współpracy z Interpolem, Europolem i należącym do niego Europejskim Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością – oraz państwom trzecim; zaleca, by listy te były także selektywne i regularnie aktualizowane;
21. zachęca państwa członkowskie – zgodnie z art. 24 ust. 4 – do dopilnowania, by skazanych przestępców poddawano ocenie pod względem zagrożenia, jakie stwarzają, i ryzyka ponownego popełnienia przez nich przestępstw; wspiera regularną wymianę informacji między organami ścigania na temat tych ocen oraz wymianę pochodzących z rejestrów karnych informacji na temat osób skazanych za przestępstwa seksualne wobec dzieci, by uniemożliwić im przemieszczanie się z jednego państwa członkowskiego do drugiego, zwłaszcza w celu podjęcia pracy lub wolontariatu z dziećmi i nieletnimi lub w placówkach dla dzieci; wzywa państwa członkowskie do usprawnienia wymiany informacji o przypadkach skazania w sprawach karnych i przypadkach pozbawienia praw oraz do usprawnienia gromadzenia danych w krajowych rejestrach sprawców;
22. podkreśla, że regularne gromadzenie danych i rozpowszechnianie opartych na faktach informacji o aktualnym natężeniu zjawiska niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz o jego metodach, a także zapewnianie dzieciom, rodzicom i osobom pracującym z dziećmi odpowiedniej wiedzy i narzędzi ma podstawowe znaczenie dla ograniczania tego zagrożenia i zapobiegania mu;
23. zwraca się do Komisji o uwzględnienie decyzji Rady Europy, ze szczególnym

odniesieniem do zalecenia Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy (PACE) nr 2092(2016) w sprawie zwalczania nadmiernej seksualizacji dzieci;

24. nalega, by państwa członkowskie – we współpracy z krajowymi punktami kontaktowymi – nałożyły na dostawców usług internetowych obowiązek zgłaszania organom ścigania i krajowym punktom kontaktowym materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie dzieci i dziecięcą pornografię wykrytych w ich infrastrukturze oraz obowiązek usuwania takich treści, a także wzywa dostawców usług internetowych do zabezpieczania dowodów zgodnie z odpowiednią procedurą prawną i z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z Konwencją ONZ o prawach dziecka; podkreśla istotną rolę technologii informacji i komunikacji (ICT) i dostawców usług internetowych w zapewnianiu szybkiego i skutecznego usuwania nielegalnych treści w internecie na żądanie właściwych organów ścigania;
25. nalega, by państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, bezzwłocznie wprowadziły bezpieczne i przyjazne dziecku mechanizmy zgłaszania i doradztwa, takie jak telefoniczne lub internetowe linie interwencyjne z adresami e-mail lub aplikacje na smartfony bądź tablety, na które użytkownicy internetu mogą zgłaszać (nawet anonimowo) materiały prezentujące seksualne wykorzystanie dziecka znalezione w internecie i które są w stanie szybko ocenić zgłoszoną treść z myślą o natychmiastowym powiadomieniu i rozpoczęciu procedur likwidacji oraz usunięciu treści znajdujących się na serwerach poza ich terytorium; uważa, że takie linie interwencyjne powinny mieć prawo do aktywnego prowadzenia poszukiwań materiałów prezentujących seksualne wykorzystanie dziecka, jak ma to miejsce w przypadku organizacji Internet Watch Foundation (IWF) w Zjednoczonym Królestwie; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia lepszej współpracy linii telefonów zaufania i linii interwencyjnych, tak aby zagwarantować ochronę dzieci i nieletnich będących ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego;
26. nalega, by państwa członkowskie wprowadziły w swym prawodawstwie obowiązkowe kontrole przeszłości osób ubiegających się o pracę lub wolontariat z dziećmi lub o pracę bezpośrednio związaną z materiałami prezentującymi seksualne wykorzystywanie dziecka oraz by regularnie przekazywały sobie informacje na temat osób stwarzających zagrożenie dla dzieci;
27. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że około połowa państw członkowskich zdecydowała się na zastosowanie – oprócz środków niezbędnych do zapewnienia szybkiego usunięcia stron internetowych zawierających lub rozpowszechniających pornografię dziecięcą zgodnie z art. 25 ust. 1 – dodatkowych środków przewidzianych w art. 25 ust. 2 dyrektywy, które służą blokowaniu stron internetowych zawierających lub rozpowszechniających pornografię dziecięcą; zachęca państwa członkowskie, które jeszcze nie wprowadziły takich środków, do uczynienia tego; w kontekście możliwego przyszłego przeglądu wzywa Komisję do rozważenia wprowadzenia bardziej rygorystycznych środków przewidzianych w art. 25 ust. 2 i zachęca do korzystania z funduszy UE, w tym na cele badań, z myślą o określeniu nowych i mających duży potencjał rozwiązań technologicznych w tej dziedzinie; zauważa, że usuwanie nielegalnych treści jest właściwym sposobem zwalczania wykorzystywania seksualnego dzieci i nieletnich oraz pornografii dziecięcej;

28. zauważa z niepokojem ustalenia wynikające ze sprawozdania rocznego IWF wydanego na początku kwietnia 2017 r., zgodnie z którymi w domenach internetowych zlokalizowanych w Europie znajduje się obecnie 60 % stron internetowych zawierających obrazy przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, co oznacza wzrost o 19 punktów procentowych w porównaniu z 2015 r., oraz odnotowuje gwałtowny wzrost adresów URL zawierających treści przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w niektórych państwach członkowskich; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia współpracy, wymiany informacji i dobrych praktyk w celu ograniczenia dostępności online treści związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych;
29. podkreśla, że w przypadku gdy państwa członkowskie wprowadzają środki ograniczające prawa podstawowe w internecie przy wdrażaniu art. 25, należy zagwarantować przestrzeganie zasad przejrzystości, konieczności i proporcjonalności zgodnie z prawem UE i prawem państw członkowskich, a państwa członkowskie muszą przedstawić powody ograniczeń oraz wskazać środki odwoławcze;
30. podkreśla konieczność zwiększenia świadomości niebezpieczeństw i zagrożeń związanych z kontaktem dzieci z mediami społecznościowymi;
31. podkreśla, że należy odpowiednio chronić dane osobowe dzieci oraz informować dzieci i rodziców o zagrożeniach i konsekwencjach wykorzystywania w internecie danych osobowych dzieci;
32. zgadza się z tym, że angażujące różnorodne podmioty zobowiązanie oraz współpraca sektora prywatnego i sektora publicznego, w tym społeczeństwa obywatelskiego, organów ścigania, agencji pracujących z dziećmi, sektora usług społecznych, prywatnych interesariuszy z branży przemysłu, jak np. przemysł technologiczny, mają podstawowe znaczenie dla skutecznego wykrywania i zwalczania nielegalnych materiałów oraz rozpowszechniania w internecie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowania dzieci w celach seksualnych;
33. podkreśla ponadto konieczność współpracy międzynarodowej i ponadnarodowych dochodzeń prowadzonych ze strategicznymi partnerami UE oraz z organami ścigania w celu zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci;
34. ponownie stwierdza, że nadal brakuje dokładnych statystyk i danych o liczbie przestępstw popełnianych zwłaszcza w obszarze niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, a przyczyną tego jest duży odsetek niezgłaszanych przypadków, nowy charakter przestępstw, a także zróżnicowane definicje i metodologie stosowane w poszczególnych państwach członkowskich;
35. wzywa państwa członkowskie, by we współpracy z dostawcami usług i treści – zgodnie z odpowiednią procedurą prawną i z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z Konwencją ONZ o prawach dziecka – przyspieszyły procedury powiadamiania i likwidacji dotyczące treści przedstawiających niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci, w tym pornografię dziecięcą, w celu zapewnienia odpowiednich zabezpieczeń, zwłaszcza w celu dopilnowania, by ingerencja była ograniczona wyłącznie do niezbędnych i proporcjonalnych działań, a także w celu

uwzględnienia możliwości dochodzenia odszkodowania na drodze sądowej; wzywa Komisję do ułatwiania i usprawniania wymiany dobrych praktyk w tej dziedzinie oraz wzywa ponadto państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy w celu skutecznego podjęcia tego problemu;

36. podkreśla, że rośnie zagrożenie dzieci dotkniętych kryzysem uchodźczym, gdyż grozi im większe ryzyko niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego, zwłaszcza w przypadku małoletnich bez opieki, z uwagi na fakt, że wielu z nich jest zgłaszanych po przybyciu jako zaginionych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się tym zjawiskiem i do przyjęcia skutecznych środków w celu poprawy tej sytuacji i zwiększenia ochrony dzieci;
37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększania wśród obywateli świadomości wagi zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej dzięki propagowaniu inicjatyw i kampanii informacyjnych (takich jak ustanowiony przez Radę Europy Europejski dzień ochrony dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych) i pełnym w nich uczestnictwem;
38. zachęca państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do utworzenia usług wsparcia, w tym usług online, w celu zapewniania pomocy, informacji i szkolenia w zakresie rozpoznawania oznak niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz sposobów reagowania w przypadku zaobserwowania niepokojącego zachowania, które nie jest jeszcze niegodziwym traktowaniem;
39. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by nielegalne treści były nie tylko szybko usuwane, ale by usuwano je trwale;
40. wspiera oparte na prawach podejście do ochrony dzieci uwzględniające międzynarodowy porządek prawny; w tym kontekście przypomina, że Agenda UE na rzecz praw dziecka z 2011 r. przewiduje odwoływanie się do „przepisów traktatów, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Konwencji o prawach dziecka ONZ, jako do wspólnej podstawy dla wszystkich działań UE, mających wpływ na sytuację dzieci”.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU OPINII
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	29.6.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 22 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Isabella Adinolfi, Silvia Costa, Angel Dzhambazki, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Svetoslav Hristov Malinov, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Santiago Fisas Aixelà, Morten Løkkegaard, Michel Reimon, Remo Sernagiotto
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Lefteris Christoforou, Andrejs Mamikins, Jana Žitňanská

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI OPINIODAWCZEJ W FORMIE
GŁOSOWANIA IMIENNEGO**

22	+
ALDE	María Teresa Giménez Barbat, Morten Løkkegaard
ECR	Angel Dzhambazki, Remo Sernagiotto, Jana Žitňanská
EFDD	Isabella Adinolfi
PPE	Lefteris Christoforou, Santiago Fisas Aixelà, Svetoslav Hristov Malinov, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver
S&D	Silvia Costa, Giorgos Grammatikakis, Krystyna Łybacka, Andrejs Mamikins, Luigi Morgano, Momchil Nekov
Verts/ALE	Michel Reimon, Helga Trüpel

1	-
S&D	Petra Kammerevert

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się